

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

XXIV. An in locis, vbi Extrauagans Ambitosæ Pauli II. recepta est, possint
fructus beneficiorum licitè in omni casu sine solennitatibus iuris vltra
triennium, quin ad vitam vendi, vel locari?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

bona immobilia emenda, qualis videtur esse pecunia pro dote Monialium tradita, quæ propterea non potest alienari, vel distrahi in alios vsus, quam vt de fructibus illius sustentari possit, potest sine solennitatibus iuris, & assensu Apostolico infumi in emendis agris, vel in emenda, aut construenda domo necessaria; quia huiusmodi pecunia solum seruari debet, donec infumatur ad vsu, ad quem fuit deputata; atque ita etiam videtur esse vsu receptum. Vide quæ dicebantur *supra dub. 10. & Lezanam tom. 2. c. 16. num. 57.*

18 Septimò, si res sit prius aliis debita, vel obligata, quia res transit cum onere suo; quamvis alij sentiant oppositum apud Quarantam *verb. alienatio. n. 36.* & apud Bonacinam *de alienat. bonor. Eccles. n. 9.*

Octauò propter eandem rationem, si sit relicta Ecclesiæ cum obligatione illam permutandi. Item multò magis, si detineatur ab Ecclesiâ iniuste. Quaranta *num. 43. §. 11.* Item si sit relicta per fideicommissum cum onere, quod post aliquod tempus alteri restituatur; quia transacto tali tempore, non est amplius Ecclesiæ. Quaranta *num. 45.* & Barbosa *de potest. Episc. allegat. 45. num. 61.*

22 Nonò, si debeat alienari necessariò, vt quia v. g. est indiuisum in manu secularis, qui vult illam vendere. Doctores, quos sequitur Bordonus *resol. 27. num. 3. & seqq.*

Decimò si vendatur, quia fuit emptæ cum pacto de retrouendendo; quia retrouenditio probabiliter non est propriè, & rigorosè alienatio, & contractus ad primo distinctus, sed potius est rescissio prioris contractus: quapropter pro retrouenditione non debetur laudemium, cum hoc debeat solum pro alienatione propriè, & rigorosè accepta. Sic Bordonus *loc. supra cit.* & Redoanus *de rebus Eccles. non alien. q. 66. num. 9.* & complures alij, quos citat Bonacina in *tract. de Emphyteusi, punct. 2.* quamvis Menochius *tom. 1. consil. 13. numero 6.* & Riccius *decis. 52.* probabiliter etiam sentiant oppositum, ex eo quod retrouenditio sit propriissime alienatio, cum per ipsam dominium in alterum transferatur, & consequenter, quod pro retrouenditione etiam debeat laudemium, quando emphyteuta vendidit rem cum pacto de retrouendendo. Vtraque opinio est probabilis, & forsitan posterior probabilior.

25 Vndecimò, si sit difficilis recuperationis, seu incerta, vel incognita, & intercedat pactum, quod Laicus emptor suis expensis, & periculo eam recuperet. Rota, & DD. quos citat, & sequitur Naldus *verb. bona. n. 9.* & Gauantus in *Man. Episcop. verb. alienatio. n. 42.*

DVBITATIO XXIV.

An in locis, vbi Extraneus Ambitiosè Pauli II. recepta est, possint fructus beneficiorum licitè in omni casu sine solennitatibus iuris vltra triennium, quin ad vitam vendi, vel locari.

SUMMARIVM.

- 1 Fructus Beneficiorum possunt vltra triennium simpliciter locari, etiam vbi est recepta Extraneus Ambitiosè, modò ipsi fundi vltra triennium non locentur.
- 2 Fructus non sunt quid Ecclesiæ, sed priuatorum.
- 3 Talis locatio expirat morte, vel beneficij amissione locantis, seu vendentis.
- 4 Locatio facta de fundo non expirat morte locantis, quia tunc locatio ipsum fundum immediate attingit.

5 Locatio vltra triennium ex extraneus Ambitiosè, inualida est, & canonicis penis obnoxia.

6 Beneficiarius, vel Prælatus successor tenetur stare locationi rei Ecclesiæ, quam eius prædecessor fecit; si tamen legitime facta fuerit; secus si è contra.

7 Successor Beneficiarius potest si prædecessor ex illo contractu locationis enormiter læsus fuerit, vti beneficio restitutionis in integrum: idem de pupillo.

8 Beneficiarius successor non tenebitur stare locationi factæ ab antecessore, si locatio sit ea lege facta, vt Conductor in primo anno soluat multum, in ultimis annis soluat parum, quia defraudantur successores.

9 Hæredes Beneficiarij, qui vt supra locauerunt, tenentur ad restitutionem anticipatam.

Respondetur affirmatiuè; quia in iuribus non prohibetur, quin possint fructus beneficiorum, & cæterorum bonorum Ecclesiæ vltra triennium vendi, vel locari, modò ipsi fundi vltra triennium non locentur. Ratio est, quia fructus non sunt quid Ecclesiæ, sed priuatorum. Accedit, quod talis fructuum venditio, vel locatio (cum conductor nullum ius acquirat in fundum, sed solum in fundi fructus ad venditorem, vel locatorem pertinentes) expirat morte, vel beneficij amissione vendentis, vel locantis: quapropter exinde nullum periculum Ecclesiæ, vel beneficiario successori imminet, sicuti rectè dixit Abb. in *c. 2. de his, que sunt a Prælatis, & in capite veniens, de transact. numero 1.* & Molin. *disput. 466. §. in tertio autem euentu.* Secus est, si fundus ipse locetur; quia tunc locatio ipsum fundum immediate attingit, & sic persequatur, etiam si locans moriatur, vel beneficium amittat. Abbas in *cap. continebatur, de his que sunt a Prælatis, num. 7.* Couarru. *lib. 2. var. capite 15. numero 6.* Molin. *cit. disput. 466.* & Silu. *verb. simonia, quest. 14.* Nam idè interdicitur, ne quis ad longum tempus, scilicet ad decennium, vel amplius locet; quia Paulus II. in Extraneus Ambitiosè, decernit, quod locatio, etiam vltra triennium, inualida, & canonicis penis obnoxia sit. Quapropter Beneficiarius, vel Prælatus successor tenetur stare locationi rei Ecclesiæ, quam eius decessor fecit, si tamen legitime facta fuerit, sicuti tenetur tutor pupilli, qui alteri tutori succedit; quamvis non teneatur ei stare, si legitime facta non fuerit, quin possit, si deprehendat Ecclesiam enormiter læsam ex illo contractu, vti beneficio restitutionis in integrum. Sic Couarruuius *cit. lib. 2. var. capite 15. ad finem.* Idemque dic in ordine ad pupillum de eo, qui alteri tutori in illius tutela succedit. Similiter non tenebitur stare, si deprehendat, locationem ea lege factam, vt conductor in primo anno soluat multum, in ultimis annis soluat parum, quia qui sic locat, defraudat successores (si fortè interea ipsum mori contingat) percipiendo partem pensionis successoribus debitam; quapropter tenentur etiam eius hæredes ad restitutionem ex illa pecunia anticipata pro numero annorum, qui post mortem beneficiarij locantis supersunt. Vide quæ dicuntur *infra cap. sequenti.*

DVBITATIO XXV.

An possit sine solennitatibus iuris alienari patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatus est.

SUMMARIVM.

- 1 Patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatus est, potest alienari sine iuris solennitatibus.
- 2 Patrimo